

כהן, ציון (משה)

בן אברהם ומרים. נולד בשנת תרצ"ב (1932) בחלב אשר בסוריה. לאחר פעילות ציונית בסוריה, עם תום מלחמת העולם השנייה, החליט האב לעלות עם משפחתו לארץ, ולאחר שציון סיים את לימודיו בבית-ספר יסודי שם עלתה המשפחה לארץ בשנת 1945. מיד עם עלות המשפחה נפטר האב ונטל הפרנסה של אמו ושתי אחיותיו נפל על כתפיו של ציון. כשעלה לארץ המשיך ציון במסורת של עבודה באירגון נוער בחלב ומיד התנדב למחתרת (אצ"ל) והשתתף בכמה וכמה פעולות נגד השלטון הבריטי בארץ. לאחר-מכן לחם במלחמת הקוממיות. אז נפצע בקרב על הר-ציון שהיה בין הראשונים שהשתתפו בו. גם במערכת-סיני היה ציון בין ראשוני המשתתפים בה. את לחמו מצא כעובד במכבסה ואת שעות-הפנאי שלו גילה בספורט — ובעיקר במשחק הכדורגל. מדי פעם נקרא לשירות-מילואים וכן נקרא לדגל ערב מלחמת ששת הימים, בה היה מפקד מסור ואחראי שהלך בראש אנשיו ועשה יותר מן המצופה ממנו — ועל כן היה אהוב ומקובל על כל חבריו בפלוגה. נפל במוצב קדמי בקרב שנערך בשכונת פאג'י בירושלים הבירה ביום השני לקרבותיה, הוא כ"ז באייר תשכ"ז (6.6.1967). הניח אשה וארבעה ילדים ובנפלו היתה אשתו בחודש השביעי להריונה. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים.